

Ομιλία του Αρχιμ. Ειρηναίου Παναγιωτόπουλου στην ΙΜ Αγίας Μαρίνας Άργους

/ [Ιερές Μονές](#)

Στην Ιερά Μονή Αγίας Μαρίνας Άργους με την ευκαιρία της μεγάλης Εορτής των Χριστουγέννων διοργανώθηκε ομιλία την Τρίτη 10 Δεκεμβρίου 2019 με θέμα τα "Χριστούγεννα " ,με ομιλητή τον αρχιμανδρίτη π. Ειρηναίο Παναγιωτόπουλο από τη Μητρόπολη Καισαριανής Βύρωνος και Υμηττού και εφημέριο στον Άγιο Γεώργιο Καρέα.

Ο π. Ειρηναίος με το δικό του ζωντανό τρόπο παρουσίασε στους πιστούς με το καλύτερο τρόπο το θέμα της ομιλίας του. Να σημειώσουμε πως ο π. Ειρηναίος είναι γέννημα θρέμμα από την πόλη του Άργους.

Προηγήθηκε το Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου από τον Ιεροκήρυκα της Μητροπόλεως Αργολίδος κι εφημέριο του Μοναστηριού π. Χρυσόστομο

Μιχαλόπουλο κι άλλους Ιερείς της περιοχής .

Τη νότια πλευρά του κάστρου του Άργους, στολίζει το κατάλευκο μοναστήρι της Αγίας Μαρίνας. Ένα σχετικά μικρό συγκρότημα, που κυριολεκτικά κρέμεται στην άκρη του βουνού της Λάρισας.

Πάνω του στέκεται αγέρωχο το ιστορικό κάστρο του Άργους. « Εις την κορυφήν, εκεί πλησίον όπου σήμερον υπάρχει το εκκλησίδιον της Αγ. Μαρίνης, υπήρχεν ο ναός του Λαρισαίου Διός, άνευ ορόφου και άγαλμα ξύλινον λατρευόμενον σχεδόν μέχρι του Παυσανίου». (Ιωάννης Ζεγκίνης. Το Άργος δια μέσου των αιώνων. Αθήναι 1996).

Το 1965, δύο μοναχές, οι αδελφές Σαμιώτη, μετά τον θάνατο της μητέρας τους, αποσπάστηκαν από τη συνοδεία του αδελφού τους Θεόκλητου, Ηγούμενου της γειτονικής Μονής, της αφιερωμένης στη Γέννηση του Ιησού Χριστού, και εγκαταστάθηκαν στην Αγία Μαρίνα.

Εκεί έχτισαν τα πρώτα μικρά οικήματα. Ο ναός και ο γύρω χώρος τους παραχωρήθηκε από το Σύλλογο των Παπουτσήδων του Άργους. Αρωγός στις προσπάθειές τους στάθηκε ο Μητροπολίτης Αργολίδος κυρός Χρυσόστομος ο Β΄ Δεληγιανόπουλος. Γυναικεία Μονή έγινε το 1972 με επίσημο διάταγμα.

Ο ναός είναι μια μικρή κεραμοσκέπαστη βασιλική, με εσωτερικό θόλο και με διαστάσεις 6,5 x8,5 μέτρα. Το τέμπλο της είναι απλό και ξύλινο. Έχει μόνο φορητές εικόνες λαϊκής τεχνοτροπίας που είναι έργα του 1830- 1870. Ο δυτικός τοίχος του ναού είναι μεσότοιχος ενός άλλου κτιρίου, που προστέθηκε αργότερα και το οποίο χρησιμεύει ως αρχονταρίκι. Στη θέση του παλιότερα υπήρχε στέρνα για την αποθήκευση νερού. Νοτιοδυτικά του ναού έχει κτισθεί το νέο κτίριο των κελιών.

Στο προαύλιο της Μονής, ένας εξώστης - σχεδόν μετέωρος- πάνω από το Άργος και τον Αργολικό κάμπο, ανάμεσα σε όμορφα λουλούδια και ψηλά κυπαρίσσια, ο επισκέπτης μπορεί να ξεκουραστεί κάτω από την πλατύφυλλη κληματαριά.

Στο ανατολικό τμήμα της πεντακάθαρης και ολάνθιστης αυλής, που με πολλή αγάπη φροντίζει η μικρή αδελφότητα, μετά από έγκριση της Αρχαιολογίας, το 1970 κτίσθηκε ένας μικρός ναός, αφιερωμένος στην Παναγία τη Γιάτρισσα, στην Αγία Ειρήνη Χρυσοβαλάντου και στην Αγία Μαρία την Αιγυπτία.

Η Αγία Μαρίνα ήταν η προστάτρια των παπουτσήδων. Την παραμονή της γιορτής της -17 Ιουλίου - οι παπουτσήδες του Άργους, με πρώτη τη σημαία τους, με νταούλια και πίπιζες ανέβαιναν στην Αγία Μαρίνα, ακολουθούμενοι από πλήθος

Αργείων προσκυνητών. Αφού – με κατάνυξη – παρακολουθούσαν τον εσπερινό, ξεκίναγαν το γλέντι. « Με τις περίφημες γκιόσες (βραστή γίδα) και τα κρασιά τους θεράπευαν τις πίκρες και τους καημούς της μικροζωής τους μέσα στη ζεστή καλοκαιριάτικη νύχτα». (Ντιάνα Αντωνακάτου-Τάκης Μαύρος «Ελληνικά Μοναστήρια. Πελοπόννησος», τόμος Α').

Ανήμερα, ξαναγύριζαν ντυμένοι στα γιορτινά τους για την θεία Λειτουργία. Όταν τέλειωναν, πήγαιναν στην Παναγία την Κατακεκρυμμένη, την πορτοκαλούσα, και άναβαν κι εκεί ένα κεράκι. Μερικοί- όσοι είχαν σούστες- πήγαιναν στους Μύλους και συνέχιζαν το γλέντι μέχρι αργά το βράδυ. Εκεί, κάτω από τους ίσκιους των πλατανιών, δόξαζαν το Θεό και την Αγία τους, για την υγεία και τη ζωή που τους χάρισαν.» Μικρά ιστορική περιγραφή του Ναυπλίου από Γερμανικόν έντυπον του έτους 1827Η Μητρόπολις Λακεδαιμονίας, Τάσος Γριτσόπουλος, «Η Εκκλησία της Πελοποννήσου μετά την Άλωση», Εταιρεία Πελοποννησιακών Σπουδών, Αθήναι, 1992. »

Η φιλοξενία και η αγάπη των καλογραιών- πάντα πρόθυμες να εξυπηρετήσουν και να περιποιηθούν τους προσκυνητές – μετέτρεψαν την μικρή Μονή της Αγίας Μαρίνας σε μια πνευματική κυψέλη της πόλης του Άργους, όπου ο καθένας μπορεί να προσευχηθεί, μέσα σε απόλυτη ησυχία και γαλήνη, που την διακόπτουν μόνο τα κελαϊδίσματα των πουλιών, που χαμηλοπετούν στα κλαδιά της ρίγανης και των θυμαριών. Κυρίως όμως μπορεί να αισθανθεί την ψυχική ανάταση που απορρέει από την ιερότητα του χώρου και την θεία χάρη που σκεπάζει το ιερό αυτό ασκητήριο.

